

kuitenkin tulen, jolloin viholliset pakenivat metsään. Tämän jälkeen ev Björkman käski vetää puolustuslinjan pohjoisempana olevalle purolinjalle (Kiviojalle JM). Klo 11 jälkeen tuli Os Horten vetäytyä Hämeenkyllän etelälaitaan.

Klo 14.30 lähetti kapt Horte vänr Lindenin johdolla kaksi vaunua sekä niiden päällä pioneereja tiedustelemaan Hötsölän tienhaaraan saakka. Osaston edettyä pari kilometriä, se kohtasi tiellä marssivan neuvostorivistön, joka yritti tuhota vaunut lähitorjuntavälineillä. Vaunujen päällä olleet pioneerit estivät yritykset pelottomalla toiminnallaan. Os Linden tuotti rivistölle huomattavat tappiot ja palasi takaisin ilman omia menetyksiä.

Klo 17 hyökkäsi vihollinen Hämeenkyllään, aukeiden eteläpuolisesta metsästä, pitkin länsireunaa. Panssarit ja pioneerit taistelivat niin kauan kuin sivustaan pyrkivä vihollinen oli näkyvisä. Tällöin kapt Horte huomasi osastonsa joutuneen saarrosetetuksi ja käski vetäytymään kyläaukean pohjoispuolelle.

Irrottautuessa kaksi T-26:sta eivät käynnistyneet ja toinen niistä syttyi palamaan vihollisen heittäämästä kasapanoksesta. Vaunujen miehistöt pakenivat vetäytymään päässeeseen ykkös-vaunun luokse. Vaununsa menettänyt joukkue valtasi vielä takaisin maaston, jonne vaunut jäivät ja panssarimiehet yrittivät käynnistää ehjäksi jäänyttä vaunua - saamatta kuitenkaan moottoria käynnistymään.

Tämän jälkeen oli Os Horten vetäydyttävä Hämeenkyllästä viivytysasemiin Haasniemen tasalle. Näin oli taistelut Suulajärven länsipuolella siirtyneet Kanneljärveltä Muolaan puolelle.

Tähän asti tuli viivytystaistelua käydä Mannerheimin määräyksen mukaan "vihollista sitkeästi viivyttäen", ilman yleistä viivytysaikataulua. Hämeenkyllän suunnassa viivytti kaksi osastoa; Os Horte Haapasilta - Yläkylä suunnalla ja vahvennettu ErP 13 Avo-ojan - Alakylän suunnalla. Näiden osastojen käsitys vihollisen sitkeästä viivyttämisestä vain tuntui olevan kokolailla erilainen. Os Horte teki vastaiskuja ja vetäytyi taistellen Yläkylästä vasta jouduttuaan osittain saarretuksi. ErP 13 yritti vain yhtä vastaiskua, Os Horten panssarien tukemana, mutta keskeytti senkin kohduttuaan lievää vastarintaa. Alakylästä pataljoona häippäsi ilman taistelukosketusta.

Puna-armeijan 109.D:n sotapäiväkirjassa todetaan JR 381:n, lyötyään "konepistooli- ja panssarisuojajoukot", vallanneen Hämeen Yläkylän klo 22 (ilmeisesti Venäjän aikaa JM), sekä väitteään Yläkylän keinotekoisin estein linnoitettua komentotukikohtaa tuetun "kolmannen kerrostuman tulella" Suulajärven rannikolta.... "rintaman edessä 456. Tarkka-ampujarykmentti käyttäytyi hyvin jännittyneesti näyttämättä voimiaan"!!

Taisivat neuvostojoukot hyökätä tyhjään kylään sillä Hämeenkyllässä "kolmannen kerrostuman tulella" tuetut suomalaiset joukot olivat kuitenkin jo vetäytyneet puolustusryhmittymään Haasniemen - Vilasuon - Ämmissuon linjalle klo 18 mennessä.

16.6. oli vihollisen lentotoiminta huonojen sääolosuhteiden vuoksi Hämeenkyllän suunnassa olematonta, samoin neuvostotykistön toiminta. Myöskään panssareita ei esiintynyt Suurjoen lämpimurron jälkeen kärkijoukkoja tukemassa. Tulituen puuttumisesta johtuen oli puna-armeijalaisten eteneminen hidasta ja arastelevaa, mikä olisi mahdollistanut huomattavasti sitkeämmän viivytyksen Avo-ojalta Alakylään ja vihollisen pysäyttämisen Alakylässä, maasto olisi ollut siihen mitä sopivin.